

Triest word je bij ieder nieuw plannetje of beleidswijziging van O&W, waaruit een visie naar voren komt waarin universiteiten winst moeten maken, en het onderwijs een lastige kostenpost is. En dat terwijl te weinig onderwijs juist het meest kost, vooral als dat te weinig onderwijs zo uniform over de bevolking verdeeld is, dat niemand het meer merkt.

Neem nu die Amerikaanse jury, die onlangs General Motors de verplichting oplegde aan zes individuen smartegeld te betalen van tien miljard gulden. De zes mensen raakten gewond bij een aanrijding door een dronken chauffeur, waarbij de benzinetank van hun Chevrolet in brand vloog.

Geen opdracht tot het stichten en volledig inrichten van tien brandwondencentra, geen cadeau van één miljoen gulden aan tienduizend brandslachtoffers in het algemeen, geen verplichting tot het besteden

van de helft van het *R&D* budget van de komende tien jaar aan brandveiligheid. Nee, gewoon tien miljard aan zes mensen (en een hoeraatje voor de advocaten, niet te vergeten).

Ik was daar even stil van. Je vraagt je af hoe dit kan. Speelt de jury soms onder één hoedje met de slachtoffers? Maar nee, dit is zo ongelofelijk. Ik denk dat de juryleden gewoon niet weten wat tien miljard is! (Evenmin als de rechter, die er 2.5 miljard van maakte.)

Dit soort miljarden-misbeslissingen zullen vaker voorkomen, maar dan zonder de pers te halen. De boodschap is duidelijk. Je bezuinigt het meest, door op onderwijs zo min mogelijk te bezuinigen!

Goed. Voldoende ongecijferdheid voor nu.

Wat hebben we in het voorliggende nieuwe nummer. Een interview met prof. Jan Willems. Hij heeft in grote mate bijgedragen aan de wereldnaam die Nederland heeft op

het gebied van systeemtheorie. Zie bijvoorbeeld Neunzert hierover in het interview met hem, ITW-Nieuws 98-4. Een boeiend man, en we zijn blij hem nader te kunnen leren kennen.

Voor de velen, die onlangs speciaal voor de zonsverduistering naar Frankrijk of Duitsland zijn getrokken, zal het frustrerend zijn geweest, dat de zonsverduistering zelf honderden jaren van te voren bekend was, maar of die ene wolk er nu wel of niet voor schuift nog geen tien minuten. Een vergelijkbare kleinschalige/grootschalige dualiteit in de klimaatmodellering is het onderwerp van de case study: "De rol van modellen in het klimaatonderzoek", door Arthur Petersen.

Tenslotte wil ik de uitnodiging herhalen aan iedereen die interesse heeft in wiskundig modelleren: komt naar de Studiegroep Wiskunde met de Industrie 1999.